

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: L. L., bytem H. K.,
zastoupeného: Mgr. Zbyněk Čermák, advokát, sídlem Gočárova třída
504, 500 02 Hradec Králové,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 17.5.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 21.3.2018, č.j.
44000/001133/18/Spe o výši dávky nemocenského pojištění,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Řízení v této projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), pro návrh je stanoven termín **žaloba**, účastníci jsou označováni **žalobce** a **žalovaná**. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 21.3.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
- Krajskému soudu v Plzni (dále jen **soud**) byla dne 17.5.2018 doručena **včasná žaloba žalobce** proti rozhodnutí žalované ze dne 21.3.2018, č.j. 44000/001133/18/Spe, jehož kopie byla

připojena, a kterým žalovaná rozhodla o odvolání žalobce proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 30.1.2018, č.j. 44006/005435/ 18/110/spopav, sp. zn. NP/ND/12/2017, podle kterého má žalobce při dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 9.6.2017 nárok na nemocenské ve výši 50% výše nemocenského za kalendářní den dočasné pracovní neschopnosti, takto: „*Odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.*“ Připojena byla i plná moc ze dne 10.5.2018, jíž žalobce zmocnil advokáta shora uvedeného k právnímu zastupování v této věci.

3. V **podané žalobě** žalobce uvedl, že žalovaná v postavení správního orgánu ve smyslu § 85 odst. 1 písm. b) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění (dále jen **zákon o nemocenském pojištění**), ve správním řízení o nemocenském pojištění nedostála v napadeném rozhodnutí zásady materiální pravdy ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**). Za předpokladu, že zákon o nemocenském pojištění nestanovil jinak, bylo nutné, aby příslušný prvostupňový správní orgán, zde OSSZ, vydal rozhodnutí v souladu se zásadami uvedenými ve správním řádu s vázaností na již jednou vyslovený právní názor odvolacího správního orgánu, zde žalované ČSSZ v jejím rozhodnutí ze dne 6.12.2017, č.j. 44000/003914/17/Spe. V daném případě se žalovaná s předmětnou zásadou v napadeném rozhodnutí nevypořádala, neboť za předpokladu existence dalších důkazů (viz. např. kamerový záznam) prokazující zjevně opak či zakládající pochybnosti, nebylo lze dospět k závěru, že žalovaná v napadeném rozhodnutí zjistila stav věci bez důvodných pochybností. Z vysloveného právního názoru žalované v jejím rozhodnutí ze dne 6.12.2017 vyplynulo, že ze záznamu o úrazu žalobce, ani ze zprávy Policie České republiky, obvodního oddělení Hradec Králové (dále jen **Policie ČR**), ani ze sdělení Magistrátu města Hradec Králové (dále jen **magistrát**) nešlo jednoznačně dovodit, že úraz žalobce vznikl v důsledku opilosti nebo v důsledku zaviněné účasti ve rvačce. Magistrát ve svém sdělení uvedl, že správní řízení ve věci přestupku podle § 49 odst. 2 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., zákon o přestupcích (dále jen **zákon o přestupcích**), vůči žalobci probíhá a řešení otázky, zde ke vzniku jeho pracovní neschopnosti došlo při vzájemném či jednostranném napadení, případně jak se ovlivnění alkoholem podílelo, není předmětem projednávané věci. Za tím účelem bylo nezbytné vyčkat pravomocného rozhodnutí magistrátu ve věci spáchání přestupku a podle výsledku tohoto řízení rozhodnout. Podle výrokové části napadeného rozhodnutí žalované ze dne 21.3.2018, č.j. 44000/001133/18/Spe bylo potvrzeno rozhodnutí OSSZ ze dne 30.1.2018, které žalobci ve smyslu § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění při dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 9.6.2017 přiznalo nárok na nemocenské ve výši 50% výše nemocenského za kalendářní den dočasné pracovní neschopnosti.

Žalovaná v napadeném rozhodnutí podle žalobce vycházela ze skutečnosti, že pro nárok na nemocenské ve výši 50 % existovaly důvody dle § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění, jestliže si pojištěnec, zde žalobce, přivodil dočasnou neschopnost při spáchání úmyslného trestného činu nebo úmyslně zaviněného přestupku. Naplnění dikce § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění žalovaná v napadeném rozhodnutí odůvodnila tím, že podmínkou je spáchání jakéhokoli zaviněného přestupku, v jehož důsledku si pojištěnec přivodil pracovní neschopnost, a to bez ohledu na to, zda jde o jednání založené na fyzickém kontaktu. Pro tento právní závěr žalovaná v napadeném rozhodnutí vycházela z rozhodnutí magistrátu, kterým byl žalobce uznán vinným přestupkem dle § 49 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích, tedy tím, že úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil hrubého jednání. Žalobce se dopustil úmyslně zaviněného přestupku, čímž

podle napadeného rozhodnutí bylo založeno naplnění skutkových znaků v § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění. Přestože mezi spácháním přestupku a vznikem dočasné pracovní neschopnosti musí být souvislost, žalovaná v napadeném rozhodnutí dovodila příčinnou souvislost mezi jednáním žalobce uvedeným ve výroku příkazu magistrátu a zraněním, na jehož základě vznikla pracovní neschopnost žalobce, ze zprávy Policie ČR a ze záznamu o úrazu vypracovaným žalobcem. Dle pravomocného příkazu magistrátu však toliko vyplynulo, že mezi „jinou osobou“ a žalobcem došlo pouze ke slovnímu napadání, jež ve svém důsledku naplňovalo zákonný znak přestupku ve smyslu § 49 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích založený na znaku „hrubé jednání“, nikoli tedy na jednání vězícím ve fyzickém kontaktu a majícím za následek vznik úrazu, pro nějž byla vystavena pracovní neschopnost. Žalovaná pro svůj právní závěr vycházela pouze ze sdělení Policie ČR ze dne 14.8.2017. To ale postrádá charakter rozhodnutí, přičemž bylo vypracováno z podnětu správního orgánu - OSSZ. Sdělení se svým obsahem neopíralo o žádné důkazy, které byly zjištěny. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí důsledně nezabývala tím, zda takto vypracovaná zpráva má hmotně právní základ ve zjištěném stavu věci, na podkladu čehož lze jediné dospět ke zjištění stavu věci bez důvodných pochybností v rozsahu zásad uvedených v § 2 správního řádu, tj. zákona č. 500/2004 Sb.

Žalobce dále uvedl, že Policie ČR na podkladu provedeného řízení dospěla k závěru o spáchání přestupku žalobce, což vyjádřila ve sdělení (oznámení) přestupku k magistrátu, jehož přílohou byly výpovědi zúčastněných osob, ale i kamerový záznam z místa. Pokud by v rámci přestupkového řízení magistrát dospěl k právnímu závěru, že v důsledku jednání žalobce vznikl úraz, poté by tato okolnost byla nezbytně vyjádřena ve výrokové části příkazu magistrátu, což se však nestalo. Žalovaná přes existenci správního (přestupkového) spisu, včetně existence dalších důkazů ve správním spisu (viz např. kamerový záznam) dospěla k výroku napadeného rozhodnutí, přičemž s ohledem na způsob odůvodnění napadeného rozhodnutí a zejména existenci důkazů prokazujících odlišný stav věci, lze mít důvodné pochybnosti o zjištěném stavu věci žalovanou v napadeném rozhodnutí. Za předpokladu, že příslušné orgány, tedy Police ČR či magistrát v rámci svých řízení nevydaly žádné rozhodnutí zahrnující též informaci ve smyslu, že si žalobce přivodil dočasnou pracovní neschopnost při spáchání úmyslně zaviněného přestupku, lze současně dospět k právnímu závěru o nezjištění podmínky pro aplikaci § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění. Právě existence příčinného vztah mezi jednáním žalobce majícím znaky přestupku a vzniku úrazu, pro který byla vystavena pracovní neschopnost, nebyla bez důvodných pochybností prokázána. V souladu s výše předloženou argumentací žalobce navrhl, aby soud vydal rozsudek, kterým se zruší rozhodnutí žalované ČSSZ ze dne 21.3.2018; současně požádal o přiznání práva na náhradu nákladů řízení a nákladů právního zastoupení.

4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 21.3.2018, č.j. 44000/001133/18/Spe** žalovaná s odkazem na § 90 odst. 5 správního řádu zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí OSSZ ze dne 30.1.2018 č.j. 44006/005435/18/110/spopav, sp. zn. NP/ND/12/2017, podle něhož má žalobce při dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 9.6.2017 nárok na nemocenské ve výši 50% výše nemocenského za kalendářní den dočasné pracovní neschopnosti, takto: *„Odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.“* Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 21.3.2018 vydala OSSZ dne 30.1.2018 rozhodnutí, jímž žalobci při dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 9.6.2017 přiznala nárok na nemocenské ve výši 50% výše nemocenského za kalendářní den dočasné pracovní neschopnosti s odůvodněním,

že s ohledem na zjištěné skutečnosti je zjevné, že si žalobce přivodil dočasnou pracovní neschopnost při páčání zaviněného přestupku, jehož se dopustil dne 8.6.2017, čímž byly splněny podmínky pro výplatu nemocenského ve výši 50% výše nemocenského, které jsou žalobci vypláceny od 23.6.2017. Proti tomuto rozhodnutí OSSZ žalobce podal prostřednictvím svého zástupce včasné odvolání, jímž napadl výrokovou část, protože se s ním neztotožnil, neboť nebylo založeno na vázanosti právním názorem odvolacího orgánu podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu v rozhodnutí o odvolání ve věci nároku na nemocenské ze dne 6.12.2017. Jím žalovaná zrušila po žalobcově odvolání rozhodnutí OSSZ ze dne 26.9.2017, č.j. 44006/050065/17/110/spopav, sp. zn. NP/ND/12/2017, a věc vrátila k novému projednání a rozhodnutí.

OSSZ jako prvostupňový správní orgán v rozhodnutí ze dne 30.1.2018 vycházela ze skutečnosti, že pro nárok na nemocenské ve výši 50% existovaly důvody dle § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění, jestliže si žalobce co by pojištěnec přivodil dočasnou pracovní neschopnost při spáchání úmyslného trestného činu nebo úmyslně zaviněného přestupku. Naplnění dikce § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění OSSZ ve svém rozhodnutí ze dne 30.1.2018 odůvodnila tím, že si žalobce ve shodě se zjištěnými skutečnostmi přivodil dočasnou pracovní neschopnost při páčání úmyslně zaviněného přestupku, jehož se dopustil dne 8.6.2017. Tento právní názor OSSZ opřela o rozhodnutí magistrátu (příkaz na místě) č.j. P/1950/2017/OP/Vim, když dle příkazu na místě ze dne 1.11.2017 se žalobce dopustil přestupku proti občanskému soužití ve smyslu § 49 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích, což bylo podpořeno sdělením Policie ČR ze dne 14.8.2017.

Žalovaná ČSSZ po přezkoumání napadeného rozhodnutí OSSZ ze dne 30.1.2018 a také řízení, jež vydání tohoto prvostupňového rozhodnutí předcházelo, dospěla k závěru o souladu

rozhodnutí OSSZ s právními předpisy. V této věci žalobce uplatnil dne 11.7.2017 u OSSZ na předepsaném tiskopise nárok na nemocenské a jeho výplatu při dočasné pracovní neschopnosti č. C5968645 v trvání od 9.6.2017. Na základě informací, které uvedl do záznamu o úrazu, rozhodla OSSZ ve zkráceném řízení, že žalobce má vzhledem k naplnění podmínek § 31 zákona o nemocenském pojištění nárok na nemocenské ve výši 50% nároku.

Žalobce s tímto nesouhlasil, a požádal o vydání rozhodnutí, proč OSSZ zahájila v příslušné věci správní řízení, v němž na základě zprávy Policie ČR ze dne 14.8.2017 a zprávy magistrátu ze dne 8.9.2017 vydala dne 26.9.2017 rozhodnutí č.j. 44006/050065/17/110/spopav. Dle odkázaného rozhodnutí měl žalobce s ohledem na splnění podmínek § 31 písm. a) a písm. b) zákona o nemocenském nároku na nemocenské ve výši 50% výše nemocenského za kalendářní den dočasné pracovní neschopnosti. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, o kterém žalovaná rozhodla pod č.j. 44000/003914/17/Spe dne 6.12.2017 tak, že naposledy popsané napadené rozhodnutí OSSZ se ruší a věc se jí vrací k novému projednání s tím, že vyčká na pravomocné rozhodnutí ve věci spáchání přestupku žalobcem v souvislosti s událostí ze dne 8.6.2017, při níž došlo k žalobcově úrazu a jeho následné dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 9.6.2017 a podle výsledku tohoto řízení rozhodne, zda je v žalobcově kauze odůvodněna výplata nemocenského ve výši 50% výše nemocenského. OSSZ tedy vyčkala zaslání pravomocného rozhodnutí magistrátu a na jeho základě rozhodla s ohledem na výše uvedenou zprávu Policie ČR tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí ze dne 30.1.2018.

K námitce uvedené v odvolání, že napadené rozhodnutí OSSZ ze dne 30.1.2018 nebylo založeno na uplatnění zásady materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu, žalovaná konstatovala, že OSSZ vycházela z pravomocného rozhodnutí magistrátu č.j. P/1950/2017/OP/Vim, dle něhož se žalobce dopustil přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích tím, že dne 8.6.2017 v době od 22:55 hod. do 23:00 hod v Hradci Králové - Svobodné Dvory v ul. Cihlářská č.p. 61/1 před budovou TAXI Sprint HK s.r.o. se choval hrubě až agresivně vůči řidiči Z. M., vyhrožoval mu a chtěl jej fyzicky napadnout. Obsah tohoto rozhodnutí tedy odpovídal popisu situace tak, jak ji uvedla zpráva Policie ČR dne 14.8.2017, jež nadále popisovala s tímto jednáním související vznik zranění, které bylo důvodem dočasné pracovní neschopnosti žalobce. Ten se zranil vlastním přičiněním při úkroku vzad, když byl odstrčen řidičem taxislužby, na něhož bezprostředně předtím zaútočil. Skutečnosti uvedené v této zprávě zcela odpovídaly popisu vzniku zranění, jak ho uvedl žalobce v záznamu o úrazu ze dne 28.7.2017, tedy, že k úrazu došlo v důsledku slovní rozepře s druhou osobou (silného odstrčení druhou osobou). Lze tudíž konstatovat, že OSSZ při svém rozhodování dodržela zásadu uvedenou v § 3 správního řádu, a zjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad jejího úkonu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona.

Dále bylo s ohledem na námitky uvedené v odvolání proti rozhodnutí OSSZ ze dne 30.1.2018 konstatováno, že dle § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění výše nemocenského za kalendářní den činí 50% výše nemocenského stanoveného podle § 29 nebo 30, jestliže si pojištěnec přivodí dočasnou pracovní neschopnost při spáchání úmyslného trestného činu nebo úmyslně zaviněného přestupku. Podmínkou tohoto ustanovení je spáchání jakéhokoli úmyslně zaviněného přestupku, v jehož důsledku si pojištěnec přivodil dočasnou pracovní neschopnost, a to bez ohledu na to, zda jde o jednání založené na fyzickém kontaktu. Dle rozhodnutí magistrátu se žalobce dopustil přestupku podle § 49 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích, tedy úmyslně narušil občanské soužití tím, že se vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání. Bylo tedy zřejmé, že se žalobce dopustil úmyslně zaviněného přestupku, čímž se naplnilo výše uvedené ustanovení § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění. Příčinnou souvislost mezi žalobcovým jednáním, které bylo uvedeným rozhodnutím magistrátu pravomocně označeno jako úmyslně zaviněný přestupek, a zraněním, na jehož základě vznikla dočasná pracovní neschopnost jmenovaného, lze jednoznačně dovodit z výše uvedené zprávy Policie ČR a též ze záznamu o úrazu, jak byl žalobcem předložen. Zákon o nemocenském pojištění nepožaduje, aby byla tato příčinná souvislost konstatována v pravomocném rozhodnutí soudu nebo správního orgánu. Rozhodnutí předané na základě oznamovací povinnosti uvedené v § 117 odst. 5 zákona o nemocenském pojištění tak nemusí představovat výhradní zdroj informací a podkladů, ze kterých OSSZ při vydání rozhodnutí podle § 31 téhož zákona vychází. OSSZ proto v souladu s výše uvedeným § 3 správního řádu mohla vycházet při vydání rozhodnutí ze všech podkladů, které byly získány v průběhu správního řízení, tedy i ze zprávy Policie ČR, jakož i z dalších podkladů obsažených ve spisu, včetně záznamu o úrazu předloženém žalobcem.

Ohledně rozporu vydaného rozhodnutí s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, který byl žalobcem v odvolání proti rozhodnutí OSSZ ze dne 30.1.2018 též namítán, žalovaná konstatovala následující. Rozhodnutí o odvolání ze dne 6.12.2017 č.j. 44000/003914/17/Spe bylo vydáno nikoli podle v odvolání uvedeného § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, ale podle § 90 odst. 1 písm. b) téhož předpisu. OSSZ bylo uloženo vyčkat

na pravomocné rozhodnutí ve věci spáchání přestupku obviněným žalobcem v souvislosti s událostí ze dne 8.6.2017, při níž došlo k jeho úrazu a následné dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 9.6.2017 a podle výsledku tohoto řízení rozhodnout, zda je v daném případě odůvodněna výplata nemocenské ve výši 50% výše nemocenského stanoveného podle § 29 nebo 30 zákona o nemocenském pojištění. OSSZ v souladu s obsahem rozhodnutí o odvolání vyčkala na zaslání pravomocného rozhodnutí, a protože jím bylo určeno, že se žalobce dopustil úmyslně zaviněného přestupku, rozhodla s ohledem na další podklady ve správním řízení tak, jak zněl výrok. To, že v rozhodnutí o odvolání bylo konstatováno, že samotná zpráva Policie ČR a zpráva magistrátu z probíhajícího přestupkového řízení, ve kterém dosud nebylo vydáno pravomocné rozhodnutí, nejsou dostatečným podkladem pro vydání rozhodnutí o výplatě nemocenské v souladu s § 31 písm. a) a b) zákona o nemocenském pojištění, neznamená, že je v dalším řízení nemohla OSSZ použít spolu s pravomocným rozhodnutím magistrátu jako podklady pro vydání dalšího (nového) rozhodnutí. Naopak právě proto, aby vydané rozhodnutí bylo v souladu s § 3 správního řádu, tedy aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, postupovala OSSZ správně, když při vydání rozhodnutí ze dne 30.1.2018 zohlednila kromě pravomocného rozhodnutí magistrátu také další podklady tvořící součást spisu vedeného pro účely probíhajícího správního řízení.

Žalobce byl prostřednictvím svého právního zástupce OSSZ sdělením ze dne 15.1.2018 informován o ukončení shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí a možnosti se k nim vyjádřit. Žalobce se vyjádřil k podkladům rozhodnutí v tom smyslu, že z rozhodnutí magistrátu neplyne, že by zavinil účast ve rvačce, při níž bylo ohroženo zdraví, a že by mezi dočasnou pracovní neschopností a jednáním citovaným v rozhodnutí magistrátu byla příčinná souvislost a dále, že by zranění bylo způsobeno v důsledku žalobcova jednání v opilsti. Spáchání úmyslně zaviněného přestupku žalobce nerozporoval a k obsahu spisu se více nevyjádřil.

Vzhledem k výše uvedenému bylo zřejmé, že OSSZ při vydání rozhodnutí ze dne 30.1.2018 postupovala jak v souladu s § 3 správního řádu, tak v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona a zároveň byly zjištěny skutečnosti odůvodňující v souladu s § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění výplatu nemocenského ve výši 50% nároku. Žalovaná ČSSZ na základě výše uvedených skutečností rozhodla podle § 90 odst. 5 správního řádu tak, že odvolání žalobce zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

5. Ve svém **vyjádření ze dne 27.6.2018 k žalobě** žalovaná uvedla následující kontraargumentaci. Žalobní námitky se v podstatě shodují s námitkami žalobce uplatněnými již v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí OSSZ. Žalovaná v tomto směru rovněž odkázala na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 21.3.2018. K žalobní námitce, že žalovaná nedostala v napadeném rozhodnutí zásady materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu, tato zopakovala, že OSSZ při rozhodnutí, jež bylo žalovanou v odvolacím řízení potvrzeno, vycházela z pravomocného rozhodnutí magistrátu ze dne 1.11.2017, č.j. P/1950/2017/OP/Vim a ze zprávy Policie ČR ze dne 14.8.2017 zpracované na základě kamerového záznamu z místa události a ze záznamu o úrazu ze dne 28.7.2017, který je součástí správního spisu. OSSZ zjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad jejího úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. K další námitce žalobce, že ani Policie ČR ani magistrát nevydaly žádné rozhodnutí, v němž by určily, že si žalobce přivodil dočasnou pracovní neschopnost (dále

jen DPN) při spáchání úmyslně zaviněného přestupku, žalovaná uvedla, že takovéto rozhodnutí se nachází výlučně v pravomoci orgánů nemocenského pojištění. Policejní orgány a přestupkové orgány obce mohou posuzovat pouze to, zda u příslušného subjektu došlo k protiprávnímu a zaviněnému jednání, nikoli otázku, zda v důsledku tohoto jednání došlo ke vzniku DPN. Ze shromážděných podkladů, o jejichž správnosti a pravdivosti nebyl důvod pochybovat, pak žalovaná dovodila, že žalobce se choval hrubě až agresivně vůči řidiči taxi služby, jehož slovně napadal a chtěl jej napadnout i fyzicky. V důsledku popsaného jednání byl při odvracení útoku řidičem taxi služby odstrčen a při pádu utrpěl úraz, pro který byl uznán dočasně práce neschopným. Úraz, jenž představoval jedinou příčinou DPN, vznikl bezprostředním následkem žalobcova jednání. Popsané jednání v pravomocném rozhodnutí (příkazu na místě) magistrát kvalifikoval coby přestupek. Pokud by se tohoto protiprávního jednání žalobce nedopustil, úraz by nenastal, tudíž mezi spácháním přestupku a vznikem DPN panovala zcela jasná příčinná souvislost (kauzální nexus). Ta byla uvedenými podklady nad vší pochybnost prokázána. Na základě shora uvedených skutečností žalovaná navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou.

6. Žalovaná zaslala soudu správní spis sp.zn. ODNP/ND/14/2018 vedený v této věci a rovněž správní spis OSSZ sp.zn. NP/ND/12/2017 vedený v této věci, přičemž jejich obsah odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalované k žalobě.
7. Dále byl k výzvě soudu doručen správní spis magistrátu sp.zn. P/1950/2017/OP/Vim, z něhož soud zjistil níže uvedené rozhodné skutečnosti.
8. Na vyjádření žalované ze dne 27.6.2018 reagoval dne 8.8.2018 žalobce replikou, v níž se s vyjádřením neztotožnil, neboť žalovaná dle něho pro svůj závěr nevycházela z právně relevantních podkladů zabezpečujících zásadu materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu, přičemž současně zasáhla do zásady presumpce neviny žalobce. Právní závěr žalované o naplnění zákonných znaků § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění nebyl prokazatelně založen na zjištěném stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu žalované s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Právní závěr o naplnění dikce § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění žalovaná ve svém vyjádření opřela o rozhodnutí magistrátu č.j. P/1950/2017/OP/Vim, na základě kterého se žalobce dopustil přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích, přičemž z výrokové části pravomocného rozhodnutí ani z navazujícího odůvodnění nevyplývalo, že by žalobci vzniklo zranění jako následek jednání, pro něž byl uznán vinným.

Přestupkové řízení u magistrátu bylo konáno na podkladu provedeného šetření Policie ČR. Ta kompletní podklady o provedeném šetření předala právě magistrátu. V daném případě byl proveden důkaz kamerovým záznamem z místa. Dle záznamu nelze spolehlivě určit, že by došlo v důsledku jednání žalobce k popsanému následku. Za předpokladu, že provedeným šetřením Policie ČR a následně v řízení o přestupku nebylo prokázáno, že následkem jednání žalobce byl žalobcův úraz vedoucí ke vzniku dočasné pracovní neschopnosti, což by jinak obsahovalo pravomocné rozhodnutí magistrátu, poté nelze založit naplnění dikce § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění na úvahách žalované.

Žalobce odkázal na svá tvrzení uvedená v žalobním návrhu a na žalobním návrhu v rozsahu, jak byl rozveden, setrval a v této souvislosti navrhl provedení důkazu spisem sp. zn. P/1950/ 2017/OP/Vim vedeným magistrátem.

9. S argumenty žalobce uvedenými v replice ze dne 8.8.2018 projevila žalovaná nesouhlas sdělením ze dne 15.8.2018, když zároveň odkázala na své vyjádření ze dne 27.6.2018 k obsahu žaloby a na žalobou napadené rozhodnutí ze dne 21.3.2018.
10. Žalobce ve sdělení ze dne 25.7.2018 projevil souhlas s rozhodnutím ve věci bez jednání. Tentýž souhlas učinila žalovaná dne 15.8.2018.
11. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s.: „Soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.“ Soud rozhodl bez jednání.
12. Podle § 31 zákona o nemocenském pojištění: „Výše nemocenského za kalendářní den činí 50 % výše nemocenského stanoveného podle § 29 nebo 30, jestliže si pojištěnec přivodil dočasnou pracovní neschopnost zaviněnou účastí ve rvačce; rvačkou se zde rozumí vzájemné napadení či fyzický střet dvou nebo více osob, nejde-li o sebeobranu nebo pomoc napadenému, pokud se nejedná o případ uvedený v písmenu c) (písm. a), jako bezprostřední následek své opilosti nebo zneužití omamných prostředků nebo psychotropních látek (písm. b), nebo při spáchání úmyslného trestného činu nebo úmyslně zaviněného přestupku (písm.c).“
13. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.: „Soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán"), ...“
14. Podle § 31 odst. 2 s.ř.s.: „Ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, uchazečů o zaměstnání a jejich podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci podle předpisů o zaměstnanosti, sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státní sociální podpory, dávek pěstounské péče, ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, jakož i v dalších věcech, v nichž tak stanoví zvláštní zákon, rozhoduje specializovaný samosoudce.“
15. Správní řád v § 3 zní takto: „Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 (správního řádu).“
16. § 2 správního řádu výše odkazované požadavky specifikuje následovně:
„Správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu. (odst. 1)
Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. (odst. 2)

Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. (odst. 3)

Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. (odst. 4)

17. Soud neshledal žalobu důvodnou z níže uvedených důvodů. Nejprve soud považuje za vhodné ozřejmit smysl hlavního hmotněprávního předpisu ve věci, totiž zákona o nemocenském pojištění. Důvodová zpráva k němu ze dne 18.5.2005 uvádí mimo jiné: „Účelem systému bude i nadále krátkodobými peněžitými dávkami zabezpečit ekonomicky aktivní občany v případě vzniku některé ze stanovených krátkodobých sociálních událostí, tj. pracovní neschopnosti z důvodu nemoci či úrazu (včetně nemoci z povolání a pracovního úrazu), karantény, ošetřování člena domácnosti, těhotenství a mateřství, majících za následek ztrátu výdělku (příjmu). Výše dávek přitom musí být přiměřená a nesmí působit demotivačně.“ Systém nemocenského pojištění nesmí být ve svých projevech individuálně slepý. Tedy zohledňuje, má-li zůstat spravedlivým, podstatné okolnosti vzniku předmětných sociálních událostí. Tento výklad dosahuje zvlášť zřetelných obrysů při testu ústavní kontextualizace. Listina základních práv a svobod v čl. 31 větě první říká: „Každý má právo na ochranu zdraví.“ Požadavek ochrany zdraví dochází svého ústavou daného cíle teprve za podmínky všech vzájemně propojených časových rovin, kdy v přítomném čase je minimalizována zdravotní komplikace vzniklá v minulosti, a to způsobem, který předejde jejímu opakování v budoucích situacích. **Stojí-li za zdravotní komplikací, a tím pádem sociální událostí, k níž tato komplikace přispěla, patologické jevy v chování pojištěnce, musí rozsah poskytnuté podpory působit také proti jejich recidivě.**

18. Ve správním spisu magistrátu sp.zn. P/1950/2017/OP/Vim se nalézá úřední záznam Policie ČR ze dne 9.6.2017 popisující vznik sociální události podle zákona o nemocenském pojištění u žalobce v noci z 8. na 9.6.2017. Úřední záznam obsahuje: „Dne 8.6.2017 v 23:15 hod. byla DS OOP 1 HK vyslána hlídka ve složení pprap H., pprap. P., nstržm. Š., ve věci oznámení o fyzickém napadení, ke kterému mělo dojít dne 08.06.2017 v 22:55 hod. před provozovnou Taxi Sprint HK s.r.o. na adrese Svobodné Dvory, ul. Cihlářská 806, Hradec Králové. Místo bylo ohledáno a fotograficky zadokumentováno, kdy toto bylo provedeno služebním fotoaparátem Finepix s9600 v počtu 1ks fotografií. Technik SKPV ani služební pes nepřizvání z důvodu nevhodnosti podmínek. V místě je kamerový systém provozovny Taxi Sprint HK s.r.o. Na místě zjištěna zraněná osoba, který uvedl, že se jmenuje L. L. Vzhledem k tomu, že tento byl v silně podnapilém stavu, kdy byl dne 8.6.2017 v 23:23 vyzván k provedení orientační dechové zkoušky přístrojem Dräger, kdy tímto mu byla naměřena hodnota 2,13g/kg alkoholu v dechu a vzhledem k povaze zranění byl tento v šoku a nebyl jinak schopen komunikovat. Na místě byla již před příjezdem hlídky PČR RZS HK, zdravotník P. Ž., č.v. 114/1, která jmenovaného převezla k lékařskému vyšetření do FN HK. Ve FN HK bylo následně provedeno šetření, kdy jmenovaný byl ztotožněn jako L. L. bytem H. K. ke zdravotnímu stavu bylo zjištěno, že jmenovaný utrpěl otevřenou zlomeninu v oblasti kotníku a vzhledem k jeho podnapilému stavu a skutečnosti, že dostal léky na utlumení bolesti, není v současné době schopen ve věci podat jakékoli vysvětlení.“

Kamerový záznam ze dne 8.6.2017, který je součástí spisu, pořízený před budovou Taxi Sprint HK zaznamenal agresivitu žalobce v průběhu sporného incidentu. Skutečnost

potyčky ani svého podnapilého stavu inkriminovanou noc, kdy utrpěl zranění zakládající sociální událost dle zákona o nemocenském pojištění, žalobce v průběhu následného přestupkového řízení nepopřel. V podnětu ze dne 6.11.2017 k předání věci podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění prostřednictvím svého právního zástupce žalobce předložil vlastní interpretaci události, včetně následující verze střetu s řidičem Taxi Sprint HK Z. M.: „*V této souvislosti je nutno uvést, že z provedených výsledků osob v postavení svědků v rámci jednání ze dne 1.11.2017, vyplynulo, že mezi Z. M. a L. L. docházelo vzájemně k hrubému chování, které opakovaně vedlo k fyzickému napadení, jehož následkem bylo způsobeno zranění L. L. (...).*“

19. V návaznosti na **§ 49 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích** účinného dne 8.6.2017: „*Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití tím, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.*“ soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 2.12.2015, č.j. 1 As 263/2015-35 zahrnující právní větu: „*Pokud pachatel přestupku několik minut křičel na lékařku, která mu nechtěla potvrdit jím sepsané potvrzení pro různé orgány, že se k nim nemůže dostavit z důvodu nepříznivého zdravotního stavu, a dále neoprávněně manipuloval se svou zdravotní dokumentací i přes napomenutí lékařky a zdravotní sestry, tak tímto úmyslně narušil poklidné soužití občanů a spáchal přestupek podle § 49 zákona o přestupcích.*“ Z citované právní věty plyne, že již pouhý křik stačil k naplnění definice „hrubého jednání“ v intencích skutkové podstaty podle § 49 zákona o přestupcích ve znění účinném dne 8.6.2017. Jak potvrdila též žalobcová strana, zápolení se zmíněným taxikářem „*opakovaně vedlo k fyzickému napadení*“.

20. Soud opětovně připomíná, že podle § 31 zákona o nemocenském pojištění se výše nemocenského snižuje na polovinu výše podle § 29 nebo § 30 téhož zákona za alternativního splnění tří skutkových podmínek – zaviněná účast ve rvačce, bezprostřední následek opilosti či jiného zneužití omamných prostředků, spáchání úmyslného trestného činu či úmyslně zaviněného přestupku. Správní spis magistrátu sp. zn. P/1950/2017/OP/Vim zahrnuje listinu od Policie ČR nazvanou „*L. L. – oznámení o zranění osoby ze dne 9.6.2017, v níž se lze dočíst: „... utrpěl(a) dne 08.06.2017 v 22:55 hod. v HRADEC KRÁLOVÉ, ul. CIHLÁŘSKÁ, čp. 806 chodník před domem zranění, u něhož je podezření, že bylo způsobeno jednáním neznámé osoby, spočívající v tom, že: došlo k fyzickému napadení a jmenovaný utrpěl zranění levé dolní končetiny. a byl(a) dne 08.06.2017 ošetřen(a) (léčena)) u Emergency Fakultní nemocnice Hradec Králové*“

Dechová zkouška u žalobce s výslednou naměřenou hodnotou 2,13g/kg alkoholu v dechu byla rovněž Policií ČR provedena tentýž den (8.6.2017) ve 23:23:49 hod., jak demonstruje přiložený originál dokladu z alkohol testeru. Na kamerovém záznamu z noci 8.6.2017 viditelná část žalobcovy roztržky s řidičem taxi služby začíná ve 23:06 hod. Ve 23:07 hod. se žalobce řidiče pokusil fyzicky napadnout, ten do něj v obranném reflexu strčil, leč silou, jež by dospělého muže ovládajícího vlastní tělo neohrozila na rovnováze. Žalobce však po pár nejistých krocích vzad upadl na zem. V dalších okamžicích se dokázal zvednout a přitom zabránit opakovanému pádu jen s oporou jednoho ze dvou mladých muž, kteří byli svědky dané situace. V záznamu o úrazu, jehož originál je součástí správního spisu OSSZ sp. zn. NP/ND/12/2017, žalobce vlastnoručním podpisem stvrdil pravost těchto referenčních údajů: den úrazu - 8.6.2017; hodina úrazu - 23:00; místo úrazu – Cihlářská, Hradec Králové; rozhodné skutečnosti - silné odstrčení druhou osobou. Žalobcem vyličené údaje se nápadně překrývají s vyzněním ostatních (výše prezentovaných) důkazů. Soud s přihlédnutím k důkaznímu materiálu je proto nucen konstatovat, že žalobce nezávisle na

dalším průběhu přestupkového řízení naplnil s jistotou hned dva ze tří alternativních modů normativnosti uvnitř dispozice právní normy v podobě § 31 zákona o nemocenském pojištění – konkrétně přivození pracovní neschopnosti zaviněnou účastí ve rvačce (písm. a) a bezprostředním následkem vlastní opilosti (b). Pracovní neschopnost žalobce trvala od 9.6.2017, přičemž řečenou zdravotní komplikaci si svým jednáním způsobil krátce před půlnocí 8.6.2017. Podle soudu byla spojitost vzniku pracovní neschopnosti žalobce a jeho patologického chování již v této fázi patrná natolik, že opravňovala příslušný orgán sociální správy k přiznání snížené dávky z nemocenského pojištění bez nutného přihlédnutí k finálnímu verdiktu přestupkového řízení.

21. Žalobce se pokusil zpochybnit hodnověrnost napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ v žalobě poukazem na probíhající přestupkové řízení ve věci: „*Magistrát ve svém sdělení uvádí, že správní řízení ve věci přestupku podle § 49 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích vůči žalobci probíhá a že řešení otázky, zda ke vzniku pracovní neschopnosti žalobce došlo při vzájemném či jednostranném napadení, případně jak se ovlivnění alkoholem podílelo, není předmětem projednávané věci.*“ Vzhledem k prokázaným souvislostem mezi vznikem pracovní neschopnosti žalobce a jeho agresivním chováním (požitím alkoholu ke všemu umocněným), soud vnímá naposledy citované věty žaloby za procesně legitimní, byť průzračnou snahu o zastření merita věci „kreativním“ formalismem. Jistě, vznik pracovní neschopnosti neskýtal předmět přestupkového řízení. To však především proto, že o vzniku pracovní neschopnosti rozhoduje ošetřující lékař podle § 61 písm. a) zákona o nemocenském pojištění, o výplatě a výši vyplacené dávky nemocenského pak místně příslušná OSSZ podle § 84 odst. 2 bod 2. zákona o nemocenském pojištění, nikoli přestupkový odbor toho kterého městského úřadu. Předmětem přestupkového řízení je v obecné rovině: „... *společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ (viz § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), což v konkrétní rovině obnáší skutkové podstaty jednotlivých přestupků. Uvedené nebrání OSSZ, aby v řízeních vedených před ní využívala poznatků publikovaných formou, jež se z hlediska předmětu přestupkového řízení jeví okrajová, jak se stalo v žalobcově kauze.

Zde soud odkazuje na § 8 odst. 2 správního řádu: „*Správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy.*“ A dále na § 51 odst. 1 téhož právního předpisu: „*K provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.*“

V rámci těchto zákonných odkazů soud přijímá zařazení sdělení Policie ČR ze dne 14.8.2017 mezi podklady relevantní pro žalovanou (viz její správní spis sp. zn. ODNP/ND/14/2018) za žádoucí. Zároveň hodnotí dostačujícím způsob, jakým se žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádala se žalobcovou námitkou právě vůči relevanci, kterou dokumentům obdobného druhu ve správním řízení přiznala: „*To, že v rozhodnutí o odvolání bylo konstatováno, že samotná zpráva Policie ČR, obvodního oddělení Hradec Králové, a zpráva Magistrátu města Hradce Králové z probíhajícího přestupkového řízení, ve kterém dosud nebylo vydáno pravomocné rozhodnutí, nejsou dostatečným podkladem pro vydání rozhodnutí o výplatě nemocenské v souladu s ustanovením § 31 písm. a) a b) zákona č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neznamená, že je v dalším řízení nemůže OSSZ Plzeň-město použít spolu s pravomocným rozhodnutím Magistrátu města Hradce Králové jako podklady pro vydání dalšího rozhodnutí. Naopak právě proto, aby vydané rozhodnutí bylo v*

souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tedy aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, postupovala OSSZ Plzeň-město správně, když při vydání rozhodnutí č.j. 44006/005435/18/110/spopav ze dne 30. 1. 2018 zohlednila kromě pravomocného Rozhodnutí Magistrátu Hradce Králové také další podklady, které jsou součástí spisu vedeného pro účely probíhajícího správního řízení.“ Ve spojitosti s řečeným musí soud dále vyslovit nesouhlas nad tvrzením žalobce z předmětné žaloby: „Sdělení se svým obsahem neopírá o žádné důkazy, které byly zjištěny.“ Jak dokládají body v rozsudku č. 19-22, rozporované sdělení Policie ČR ze dne 14.8.2017 zajištěnému důkaznímu materiálu konvenuje, nanejvýš větami: „V rámci tohoto šetření byla zjištěna přítomnost kamerového systému na budově Taxi100, kdy záznam z tohoto byl následně vyžádán. Shlednutím kamerového záznamu bylo zjištěno, že poškozený si své zranění způsobil vlastním zapříčiněním při úkroku vzad, když byl odstrčen řidičem taxi služby, na kterého bezprostředně předtím zaútočil. Na místě se choval agresivně, řidiče taxi slovně napadal, vyhrožoval mu a nakonec ho chtěl i fyzicky napadnout, což se mu ale nepodařilo, při odvracení útoku byl řidičem taxi pouze odstrčen a vzhledem k jeho zjevně silné podnapilosti upadl na zem a při tomto si způsobil zranění.“

22. Ve svých podáních (v samotné žalobě i replice ze dne 8.8.2018) žalobce zpochybnil žalovanou tvrzenou příčinnou souvislost mezi přestupkovým řízením a vznikem pracovní neschopnosti poukazy typu : „Za předpokladu, že by v rámci přestupkového řízení Magistrát města Hradec Králové dospěl k právnímu závěru, že v důsledku jednání žalobce vznikl úraz, poté by tato okolnost byla nezbytně vyjádřena ve výrokové části příkazu Magistrátu města Hradec Králové, což se však nestalo.“ Citovaná žalobcová interpretace podmínek k aplikaci § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění nicméně nenalézá své opodstatnění v účinné právní úpravě, ani navazující judikatuře vrcholných soudů. Zákon o nemocenském pojištění nestanovil exaktní formát důkazu spadajícího do přestupkového řízení, jenž by pro OSSZ platil o síle *conditio sine qua non* a, jinými slovy, jehož existence by byla nezbytná. Důkazy, které z přestupkového řízení v žalobcově věci shromáždila a před vynesemím napadeného rozhodnutí zohlednila žalovaná, pokládá soud za dostačující.

V judikturní rovině soud upozorňuje na rozsudek NSS ze dne 25.7.2013, č.j. 4 Ads 48/2013-22 s klíčovou pasáží: „Formulací citovaných ustanovení zákonodárce vytvořil několik různých variant, ze kterých se odvíjí výše nemocenského podle míry účasti pojištěnce na vzniku dočasné pracovní neschopnosti. Přestože si stěžovatel samotné zranění způsobil nepochybně nedbalostně, pro účely stanovení výše nemocenského bylo nutné přihlédnout k úmyslnému zavinění přestupku řízení bez řidičského oprávnění, který byl prvotní skutečností vedoucí k úrazu. Ke zranění by vůbec nedošlo, pokud by se stěžovatel úmyslně nerozhodl protiprávně řídit vozidlo bez příslušného řidičského oprávnění. Rozhodl-li se stěžovatel i přesto vozidlo řídit, ohrozil úmyslně zvýšenou měrou jiné účastníky silničního provozu i sebe, neboť jeho schopnosti neodpovídaly požadavkům na řízení motocyklu takové síly. Krajský soud i správní orgány proto správně posoudily formu zavinění, když aplikovaly ustanovení § 31 písm. c) zákona o nemocenském pojištění. Stěžovatel si sice nezpůsobil zranění úmyslně, avšak protiprávní jednání, které zranění bezprostředně předcházelo, úmyslné bylo.“ Analogicky k žalobcově kauze: pokud by žalobce posilněn alkoholem nezaútočil na řidiče taxi služby, kterážto protiprávní jednání stalo se předmětem přestupkového řízení, nebyl by důsledkem řidičovy obranné reakce odstrčen, a neupadl by po několika krocích pozpátku na zem, vlivem čehož by si ani nezpůsobil zranění zakládající pracovní neschopnost.

23. OSSZ při formulaci prvostupňového rozhodnutí v žalobcově kauze ze dne 30.1.2018 vycházela z pravomocného rozhodnutí magistrátu, který příkazem na místě ze dne 1.11.2017 uložil žalobci pokutu ve výši 500,- Kč za to že: „... se dopustil přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 2 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů...“ Popis skutkových okolností, jenž tvoří součást příkazu, má soud za slučitelný s obsahem ostatních listinných důkazů, které OSSZ i žalovaná ČSSZ vzaly ve své rozhodovací činnosti do úvahy.
24. Na základě výše uvedených skutkových souvislostí a jejich následnému kompaktnímu zasazení do adekvátní právní materie, má soud za to, že žalovaná dostala požadavkům § 2 resp. § 3 správního řádu.
25. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). Soud se omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.
26. O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalovaná náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. května 2019

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně